

tale Kenterne gennem en forøget Leje, og derved forringes deres Skatteevne til Skade for Kommunen. Det forekommer mig selvindlysende og klart, at ligesom i Kjøbenhavn saaledes i Esbjerg staber Spekulationen Pattigkvarterer og ikke Rigdom, undtagen for den enkelte. Den høbes op. Fra alle Provinserne samles denne Rigdom her i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem holdt ikke af, at jeg gif tilbage til Kong Skjold for at se Købstædernes Drettelse. Jeg gjorde det, fordi det ærede Medlem sagde, at Købstæderne have hjulpet sig selv frem i Modstaaelse til Esbjerg. Købstæderne have aldrig gjort det mindste. (Ufrydelse.) Der er ingen, der er stabt i den sidste Tid, ja Silkeborg, den lavede Christian den ottende. Selv i Nutiden er det ærede Medlem ikke bange for at give temmelig store Subsidier selv til velstaaende Byer, saa snart det drejer sig om, hvad han kalder Statsøjemed. Militære Sager ere altid sikre paa at vinde Tilslutning hos det ærede Medlem. Jeg tror imidlertid ikke, at vi komme hinanden nærmere i Anskuelse, jeg kan spare mig at søge at omvende det ærede Medlem. Jeg har prøvet det saa ofte, men naar det ærede Medlem sidder paa sin Stridsvingst, sin Indlingshest, sætter han hen over alle de Grunde, som den sunde Fornuft kan opstille. Alligevel er det kun en Syngehest, for han bliver paa det samme Sted. Et glæder jeg mig dog over, nemlig at jeg, da det ærede Medlem jo nu altsaa har fastslaaet, at man fra hans Standpunkt ikke kan gaa med til noget som helst af den Slags Ting, som der her er Tale om, og som ikke ere Statsøjemed, alligevel har faaet ham saa vidt, at skal det endelig være, saa kunne vi saa et Laan. Jeg takker for, at vor værste Modstander dog vil være med til at give et Laan. Den ærede Ordfører sagde straks, at man kunde tænke sig at gaa til et Laan. Det ærede Medlem fra Fredensborg vil ganske vist ikke give saa stort et Laan som nødvendigt, han vil gøre som sædvanlig, hjælpe halvt og slet. Nej, kunne vi hjælpe alle andre Kommuner med Laan til at bygge Baner, saa maa vi ogsaa paa de samme Vilkaar kunne hjælpe en fattig Kommune, der staar der ude i Bestegnen omkring den Havn, vi have stabt, og som den giver Værdi for os. Det vil være et Statsøjemed at hjælpe saadan, at den virkelig kan blive fri for Næringsforger til at begynde med. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem vil gaa saa vidt, at han vil støtte de andre Medlemmer i Udvalget, der vilde gaa med til et billigt Laan; men skal det være et Laan, maa det være et saa stort Laan, som der behøves. Jeg tager alt-

saa til Indtægt, at det ærede Medlem vil være med til at yde et Laan. (S. Hage: Det har jeg ikke sagt, jeg har sagt: undersøge!). Blot undersøge, meget vel, saa er det ærede Medlem mindre vidt, end jeg havde haabet, men jeg indrømmer ogsaa, at det ærede Medlems Syngehest ikke gaar ret rask frem. I alle Tilfælde — det slaar jeg fast, det haaber jeg, det ærede Medlem ikke vil glemme — jeg skulde have i alt Fald Kirkegaarden.

Ordføreren (S. Hage): Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til enkelte Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Minister. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøjelse af Dagpenge til Mejerikon-sulenternes udtalte den ærede Minister, at han kunde finde det rigtig, at naar der var Spørgsmaal om disse Dagpenges Størrelse, dette da henvises til Afgørelse sammen med det Forslag, der er forelagt om Konsulenternes Lønning. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det, der er foreslaaet paa Finansloven, gaar ud paa Forhøjelse af Dagpengene fra 6 til 8 Kr., og at det er just dette, som motiverer, at Finansudvalget mener at burde lade denne og de dermed i Forbindelse staaende Udgifter blive gjorte til Genstand for Prøvelse i Lønningsudvalget. — Paa S. 26 findes den af mig omtalte Bevilling til Proprietær Krarup, som skriver en Bog om det danske Landbrugs Historie. Denne Bevilling har hidtil været 2,000 Kr. til Forfatteren personlig og 800 Kr. til Rejsudgifter. Jeg fremtatte, da jeg første Gang havde Ordet, en Bemærkning, som den ærede Minister maa have overhørt, nemlig, at det Forslag, som er stillet af Finansudvalget, gaar ud paa at nedsette de førstnævnte 2,000 Kr. med 800 Kr., saa at det Tilskud, der nu fremtidig gives, bliver 1,200 Kr. til Forfatteren som saadan og 800 Kr. til Rejsudgifter. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Bevilling, men kun paa ny fremhæve, at der er adskillige Medlemmer af Finansudvalget, som vilde have fundet det rigtig at gaa betydeligt længere ned, saa at det Forslag, der her er stillet, er fremkommet som et Kompromis mellem de forskellige Anskuelse. — Angaaende Mofesagen udtalte den ærede Minister sig meget udførligt, og han anbefalede denne Sag meget varmt, uden at han dog, saa vidt jeg har kunnet se, anførte væsentlig, andre Betragtninger eller Argumenter end dem, der allerede have foreligget os gennem de trykte Anmærkninger. Det, som den ærede Minister lagde Hovedvægten paa, var, at Høvedelskabet efter hans Opfattelse ikke ret vel vil være egnet til at tage